

Un esemplarū

Acăstă foaie esse odată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începe numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în passagiul română No. 9—11; iar prin districte pe la corespondență și său prin postă, trimițându și prețul.

50 bani.

PREȚULU ABONAMENTULU

Pe an pentru capitală.....	24 lei nouă
pe jumătate an.....	12 ,
pentru districte pe an.....	27 ,
pe 6 lune.....	14 ,
pentru străinătate.....	37 ,

Proprietar, T. I. STOENESCU.

PENTRU ABONAMENTE SI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANTIN STOENESCU GIRANTE SI ADMINISTRATOR.

CUSURULU DOMNEȘCU

Se dice că în vechime era unu Domnū ore care, Omū cu multă bunătate; dar avea unu cusurū mare : Niminī nu ilū scia însă, și elū totū ilū ascundea; Nu spunea de elū o vorbă; chiar de umbră ilū ferea!

Într'o di chemă bărbierul ca se'lū tundă și se'lū rađă. Bărbierul—cum sunt bărbieri cari vor totul se vađă—Nuș' ce făcu, nuș' ce dresе; căci cusurul ilū zări; și vorbi atunci de děnsulū cum pote a'lū lecui.

Domnul se supără forte, astu-felă că învinetesc; Însă peste cinci minute, dupe ce se linisce, Amenință pe bărbierul că daca va divulga Cusurul că elū ilū sciă, atunci ilū va spindura!

Bărbierul se însăpământă, mai cu séma că elū sciă Că limba lui e cam lungă și n'o s'pătă s'o tiă. O ideiă-i veni însă: merse într'unu câmpu depărtătu De reședință Domnescă, și o grăpă a săpatu.

Apoi când iu venea gustul d'acelu cusur se vorbescă, Se ducea la gura gropii și începea se răcnescă : Astu-felă bărbierul secretul la nimenea nu spunea; Scăpa de aspra pedepsă și placerea își facea!

* * *

De ce ore burgesia totu asemenea nu face? De cătu se spue cusururi ce multora nu le place, Mai bine se facă-o grăpă și ea se spue mereu Fiă care ce ilū dore, fiă care păsulă seū !

REVISTA POLITICĂ

Bucurescă 21 Martie 1870.

Evenimentul celu mare ce a ocupatu dilele acestea atâtă țera Românescă, cătu și Europa întrăgă, dacă nu s'o fi dusu și peste ocene, a fostu banchetul ce s'aū datu sămbătă séra, 14 Marte, în sala Teatrului Național, omenilor ordinelor de unu mare număr de cetăteni români, reprezentanți prin D. Miron Vlasto, care dilele acestea a cerutu împămantirea la Cameră, de și aiminterea e română néoș din moș strămoș.

Frontispiciul teatrului pâna mai ieri a aretat trecetorilor că acestu banchetu n'a fostu nici făcutu de guvern, nici autorisat; eră discursul Domnului Boerescu a probat-o și mai multu.

De și amu asistat și noi și amu luat parte cu totă inima la acăstă chefuire ordonată; dar fi-

indu că imaginațunea nōstră nu este atâtă de vastă ca acelor de la Presa și Trompe'a Carpăților, vom estrage dupe ele lucrurile cele mai principale și cele mai interesante.

De și biletul de invitație ne spune că D. Miron Vlasto este Președintile comitetului și membrii alte persoane, între care nu figură D. A. Orăscu, totuși D. A. Orăscu este Președintele Comitetului în faptu. Domnia sea regulăză totu, ca unu arhitect și unu ingrijitor care ară privighia clădirea unei Academii. De aceia aranjarea meselor era de o simetria rară; aranjarea persoanelor cu gustu: lângă unu măturătoru alu Primăriei, unu deputat din majoritate; lângă unu membru alu bandei electorale, unu senator din majoritate, și lângă unu ex-ministru unu ex-puscariu.

Sala era splendidu iluminată, mai cu séma prin luminarea unei lumânări mare făcută de Palatul Principe și tăvălită pe art. 12 din Constituție.

Musicile cantu și dau semnalul că eroul serei, D. V. Boerescu, a plecatu d'acăsă. Unu milion de aplause se rădică în sală. Noi nu le-amu auditu, este dreptu; dar de ore ce spune Presa, trebuie se fiă așa. Cându intră însă D. Boerescu în sală, mărturisim și noi că amu vedutu ce n'amu mai vedutu, și amu auditu ce n'amu mai auditu! Pâna și travanul aplauda. Ba se dice chiar că unul a auditu și pe Lordul Clarendon din Londra aplaudându!

Conmesenii erau reprezentanți ai tutulor clăselor, ai tutulor Districtelor țerei și ai tutulor țerelor române supuse altor state streine. Domnul A. Orăscu, ca președinte, reprezenta totu clasele. O scrisore a D-lui Panait Philitis din Ploesci reprezenta totu districtele României. D. Ceaur Aslan reprezenta România de peste Milcovă. Transilvania, Banatul, Bucovina și Macedonia erau reprezentate totu de D. Ceaur Aslan. In fine aci exista romanimea totă.

Dupe mâncare, incepă băutura. Dupe băutură incepă vorba; căci, scîti, niciu nu deslegă limba ca fumul vinului și niciu nu dă veseliă că elu.

Celu d'antéiu care a inceputu se vorbescă a fostu Președintele Comitetului, D. A. Orăscu. Domnia sa, cu paharul în mână, dupe ce a demonstrat că civilizație, progres, libertate, nu stă de cătu în clădiri publice, deșertă paharul urându zidirea în curându unei nouă Academii.

Domnul V. Boerescu adera și Domnia sea la acestu toast. (Aplause prelungite.)

Domnul Homoriceanu, senatore din Ploesci, urmădă Domnului Orăscu. Domnia sea, dupe ce spune că e din Ploesci și că Ploesci fiindu patria sea, nu poate a nu fi totu așa de inteliginte ca și Domnia lui și totu d'o dată orașu alu ordinei, doarătă paharul urându ca acelă orașu se fiă totu cuna așa de dinastică acum și totu atâtă de patriotă. (Aplause prelungite. Mai multe strigătă: se trăiască partitul ordinii din Ploesci — care se personifică în D. Homoricianu.)

Domnul N. Daniilopolu vine la rându cu paharul. Domnia sea ilū deșertă pentru eroul de la Mostiștea. (Bravo; aplause prelungite ținu vr'o 2 ore).

Ca o minune de o dată tóte mesele se deșert—totu Presa ne spune — și totu asistență se grămadesc la midloc și facă o piramidă, unu felu de turnu ală Babelu.

Cred că atăi ghiciti pentru ce acăstă sensație? S'a ridicat și se vorbescă D. Boerescu, notre ami. Aplausele incepă și sfîrșesc cu trei ore în urma oratorului (Totu Presa ne spune).

Domnia sea, în aplausule generali, în cătu nu i se mai aude vocea, incepe a spune că libertatea, dupe Dumnele, nu este nimicu, și că egalitatea este totu într'un Statu. Dacă nu aru fi fostu modestă la midloc, s'arū fi adusu de exemplu pe Dumnele că din fiul unu vătafă de curte, din om boerescu, a ajunsu astă-dăi alături cu aceia cari altă data ū da se-i curețe cisme. Dacă avemă astădăi egalitatea, a disu D-lui, și o avemă, dacă trebuie se judicămu dupe cei presenti, nu ne mai trebuie nimicu. Țera e fericită și mulțumită, dacă suntem noi.

Apoi venindu la petiționea comercianților, n amenință că acei ce facă politică, o patu ca Marinescu. Numai D. Stefanică Ioanid și Compania au acestu brevetu. Mai multu. Vrându se jocă rolul lui Buckingham séu alu lui Thomas Wentworth comite de Strafford pe lângă Carol I alu Angliei, ia asupră-si cuvintele ce ară fi disu Domnitorul comercianților și, ca unu ministru, care de și nu este titularu, de și n'are portofoliu, dar totu este ministru, spune că bine a făcutu Maria Sea de a spusu acele cuvinte, par că l'ară fi învățatul Dumnele.

Termină, in fine, deșertăndu paharul, și urându pentru viitorile concesiuri ce va mai lua cisa Stefanică Ioanid și Compania.

Unu omu cu multă răbdare ce sedea lângă mine

îmi spunea că a număratu totă cuvintele D-lui Boerescu și totă aplausele și a găsitu că cuvintele s'a urcatu până la două miile, când aplausele așa trecutu peste săse miile, bez aplause frumosice, aplause unanime, aplause entuziasme, aplause prelungite, aplause repetate și prelungite, ele reîncepă de treori, toți asistenții se scolă în picioare etc. etc. N'asă fi creduțu pe vecinul meu, dacă a treia să nu venea Presa se ne asicure.

S'a mai ridicat uincă tăstură de D. Florescu pentru fasolea și terușii aduși din Franța când era D-lui Ministru, înainte de 11 Februarie; de D. Dimitrie Ghica pentru acei cari i-aș dat țigara și i-aș aprinsu chibritlui; de D. Petre Grădianu pentru parodia biletelor de revizionă de la Palatul înaintea venirii la putere a Ministerului de la 16. Noembrie; însă din totă acestea, care a atrasu mai multu atenționea publicului spectator și cheflui, a fostu altu D-lui Céur Aslav și D. Gheorghe Ioniță librarul. Cel dintei a ridicat paharul în sănătatea lui Maximilian I și pentru curanda conce dare în întreprindere a *Monitorului Oficial* și despăgubirea de 75 miile de galbeni pentru concesiunea trecută. Ear cel d'al douilea, spuindu mai întâi că lumina, elumină sōrele și pāmōntul pāmentu, a desertat paharul pentru loteria caselor săle de la *Brăilea*!

Astă-fel se termină acestu mare banchet al ordinei, care la eșire din teatrul deveni o disordine prin caderea unor pe strade și a altora facându scandaluri prin locuri publice.

REGII

Regile este pretutindeni supusu la condiționi. Ca orice cetățean este supus cu rigore la prescripțiunile moralei comune. Sub raportul politic este mai puțin favorat. Datorile lui sunt mai mari; dar și drepturile lui sunt mai mari. Dar să dăm acăstă definiție într'un chip pitoresc cum pot înțelege români mai bine.

Sub Sultan se tăie capul sau se pune la sac.

Sub Împăratul marii și micii Rusii se trimit o sută de coti supt pāment iubiții supușii când se plâng.

Sub Împăratul Austrii, al căruia despotismu părintesc este temperat de slugă și carcere duro.

Regele Prusienilor, al căruia despotismu ilustratul înaintează către o constituție, cu care face să nu se uite trecutul, impins de geniu Germanii visătorie ca o virgină bătrâna și amorosă totă viața de un singur om.

Regele Suediei, care este uincă la ordinile țăraniilor și nobililor.

Regele Danimarcii, autocrat burghez, care se scola de la masă, cu șerbetul sub brat, ca să priimească negustorii și țărani fără manusi.

Fostul Rege al Neapolului ce toleră supușilor să dörmă la sōre, care facea din italieni lazaroni și din teră un popol conquis, și guverna singur cu cine priimea să despōie teră.

Regele Belgiei, care e iubit, de frica locuitorilor a nu lăua Francia.

Regina Englezilor ce oficiajă patriarhicesce și ducă și port căda rochi, care este servită în ge-

FOIȚA GHIMPELUI

IMPRESIUNI DE CĂLĂTORIE

II.

Diligenta.—Personele dintr-însa.—Voalul negru.—Poetul.—

Monumentul de la Călugăreni.

În diligenta în care mă aflam, mă erau uincă cinci persoane, două femei și trei bărbați. De și era pe la patru ore dupe amiaj, dar căldura uincă era în gradul cel mai mare. De praf nici că mai vorbescu, căci elu ne facea se ne credem pe unu cāmpu de resbelu. Voiu se vorbescu însă de comoditatea ce avem în cupeului diligentei. Dacă amă fi fostu aședătă într-ensulu de māna acelora cari aședă sardelele în cutiă, n'amă fi fostu aședătă mai bine. La drépta mea sedia o damă cu un voal negru, astfel de des în cāt nu se putea cunoaște nici formele obrazului. Lîngă dēnsa era un scolar care fuma necontent, ca să arête ceea ce învețase în pension. În facia noastră era o altă damă destul de frumusică care, dacă n'ar fi fostu ipocrită, totă lumea î-ar fi dis cea mai modestă. Ea mergea la băi la Medhadia. Lîngă dēnsa era un amic al meu care își spunea că a biurolu diligentei și care mă spunea că merge la Giurgiu să se plimbe, dar care, dupe cum am înțeles, mergea să însoțescă pînă la orașul tot-dă-una de despărtire pe vecina sea din cupe. Amicul meu este un strengar de ceia care, de și insurăt, tot însă alergă dupe române. El are nenorocita ideia că „a-

nuche; dar care nu este liberă și alege ea însuși femeile care o servă în camera sa.

Regina Portugalei ce plimbă pe rând vivatele și jurăminte intre doă charte.

Regina Spaniei ce avea în serviciul ei patru constituui ce le scotea dupe imprejurără dupe cum domină revoluționea, strelul său camarila.

Împăratul Francesilor, care crea jănuți, și dă libertăți Franciei.

Regele Greciei, care guvernă cu sistemul lui Oton ce a căzut.

Domnul Principatelor Române sub ministerul căruia se administredă cu jumătate de constituție, cu ceia ce privesc prerogativele tronului, sub care tot omenei morali în guvern și în cameră, pe care regimile trecute imorale aveau rușine aici chemă în funcții noi, și sub care minister pe totă căile se inferează teră, și ca să plătescă aceste inherări, pune biruri pe teră ca-n timpul lui Pasvantoglu. Se recomandă morală ministrilor mai ales a celu de la culte.

CALULU NEGRU

Aveam un cal elegant
Cu ochii ca doă stele,
Ca ochii nevestii mele
Când vede p'al ei amant.
Daca pentru cursier
Înă da loc în minister
Când se facu imprumut
Si ocol la drum de fer,
Precum nu s'a mai vădut,
Înă eū nu așă fi dat
Calul meu cel minunat.

* * *
Daca mi l'ar fi cerut,
Ca să mă pue la sfat
Când se facu imprumut—
Si când mori s'aș cumpărăt,—
Înă eū nu așă fi dat
Calul meu învăpăiat.

* * *
Daca pe a mea săcie
O facea damă d'onore
Perdeaoa ca să o tie
Si eū se-mi creed favore,
Nici atunci nu așă fi dat
Calul meu celu minunat.

* * *
Daca, cu pérul de fir
Lina mie ar fi vrut
Gura ei de trandafir
Să mă-o dea să o sărut,
Nici atunci nu așă fi dat
Calul meu celu minunat.

* * *
Daca pe pept mă-ar fi pus
Cruci streine de trădare—
Ca pe case de vîndare—
Si daca ei mă-ar fi spus
Că-mă dau o mozie mare—
Înă eū nu așă fi dat
Calul : dar el a crăpat.

CONFRATELUI NOSTRU DE LA DARACUL

Iubite confrate,

Amă vădut și amă cetei stimabila, dar nedréptă

morul nu stă în căsătoria. A săseia persoană însă, care ședea lângă dēnsul, era un jude ca de vr'o două-decă și patru de ani, cu pérul lung, cu ochelari pe nas și cu mustățile rase, care scria necontent versuri pe o testea de chârtă.

Merserăm aproape două ore mai într'o tacere completă. Dama cu voal, ridicând puțin colțul voalului, privea din când în când pe furiș la amicul meu și la dama din față, când ei se aflau în contemplație și din când în când într'o conversație încet ca se nu pătă fi ascultați de nimeni. Poetul nu se întrebupea din seris de cāt ca se-să pue creionulla gura, în semn de cugetare său căutare de rime. Eū însă, care sunt înzestrat de natură cu primul păcat al omului, eram curios se știu cine este acea femeie care se ascunde de vederea celor-l-alti. Trebuia se fă un mister la mediloc, și fiind că mă plac misterele, voiam să fiu și eu amestecat într-acesta. Mă hotără să-i vorbesc, pote că din conversație se afu ceva. O întrebai, dar, unde merge, însă nu mă răspunse nimic. Acăstă tacere, îmbrăcămintea sea bine tăiată și d'o stofă cu gust alăsă, piciorușele săle cele mici și strinse în nisice botine poloneze ce eșau din când în când de sub rochiă, o trăduă că nu este o femeie de rind; și că este un mister negresit.

Cu totă curiositatea de a cunoaște acest mister, nu putui. Lăsaï dar timpulu și imprejurărilor să-mi satisfacă aceea băla care a perdit pe primul om, fiind că nu voiam să mă perd și eū ca sărmanul Adam. Pe cānd imă linistisem curiositatea și obosit voiam să-mi rezemă capul de perina diligentei, junele poet

Domniei tale epistolă confidențială din *Daraculă* de la 15 Marte la adresa noastră.

Acușările că noi cei de la *Ghimpele* suntem cu unele persoane înalte, său *hoch geboren personen*, nepoliticoși, insultători, anti-dinastici și că o ducem intr'o urechiă, sunt nefondate.

Se vede că n'ar cetei Presa? Numă jurnalele oponiți, și mai cu séma cele care se tipăresc la tipografia Domnului C. A. Rosetti, sunt ne politice și anti-dinastice. Noi însă, cari tipărim jurnalul nostru la o imprimă unde și guvernul imprimă mai multe lucruri, și care ne întâlnim cu *Presă totă d'una* pe teritoriul *dinastismului*, nu numă nu putem fi acușați de acăstă crimă de les-politeția și de les-Dinastiă, dar trebuie se fiu considerați — și noi ne considerăm chiar — ca primii apărători pānă la ... mōrte.

Bine atât facutu însă de atât declinări ori ce solidaritate intre noi. Aceasta era s'o facă fōia noastră de multă, de cānd a vădut unde se imprimă fōia Domniei vōstre. Dar fiind c'acăstă declinare a venită din partea Dy., fiă bine venită.

Numă atata insă vă sfătuim, nu vă mai ascundetă cugetările subt vorbe, numă atribuți altora intențiuni ce le aveți, căci lumea vă cunoște.

Cine nu scă că nu mai noi și Presa amă susținută Dinastia de la 1868, Noembre 16, pānă adă? Cine nu a cetei versurile noastre «Lăsa-tă Dinastia 'n pace»? Si cine, din contra, n'a vădut jurnalul Dumnevostră combătanț pe Presa, și în fine venind pānă să la noi, prin urmare combătanț Dinastia?

Nu e acăstă mișlocul d'ă maguli vanitatea D-lui Mare-chal, cum ii dicetă D-v. spre a vă trece în lista de invitație la balurile de la Palatul! Este altul mai demn și mai aproape de reușită. Trinții vr'o cāte-va articole în coloanele *Daraculă* în care se pună că Domnia sea este frumosu, *Don Juan* și că numă se prezintă și îndată este invingătoru: *vini, vidi, vici!*

Cat pentru acușuirea că o ducem intr'o urechiă, nică acăstă nu e fundată. Totă lumea scă că acesta e privilegiul Domnului Cogălniciu.

Sfîrșindu, iubite confrate, vă mai amintă și încă o dată că Dinastia este a noastră și a celor de la Presa, și vă ordonăm să nu vătingeți de densa, dacă nu voită se scormonă trăsnetele lui Joe. Suntem chiar noi dispusi să vă facem resbelu crințenii pentru Ea. Vom lăua chiar rolul purtătorilor de gladii din timpul cāndu teutonii copleșiră Prusia și pe locuitorii sei.

Atât pentru adă.

Ghimpele

DIVERSE

Se dice că Domnitorul nu va sanctiona votul Cameriei pentru reținerea de 10 la sută militarilor și funcționarilor.

Pentru ce? Nu cum-va fiind că Maria sea este primul funcționar al statului?

Tigările au eșită la modă. Ni se spune că mai diile trecute D. Gorjanu șeful batalionului de vânători ară fi primită și D-lui o țigără de la o per-

din față mea se trezi din viseria sea și, din posomorit, deveni de o dată vesel. Aruncă o privire de coțofană prin ochelari se și tutul companionilor de voiaj și apoi le dise cu un aer de mândria teatrală:

— Domnii și domnele dacă mă permit să le citeșc nisice versuri ce am făcut de la București pînă aici.

— Crede că ideia mea este împărtășită de totă societatea de aici, dise amicul meu, am se te rog se ne citești mai întâi titlurile ca se scim cu care se îneepă.

— Da. Da. Diseră totu, afară de voalul negru. Citește-ne titlurile.

— Bucuros, dise el, cu un aeru de triumf.

Apoi începu a cetei:

I. *La măgaru* care păstea érbă lângă cimitirul *Serban-Vodă*. — II. *La o coțofană* ce trecuse pe d'asupra deligenței cānd mă amurcat în ea — III. *La calul cel schiop* de la diligenta. — IV. *La voalul cel negru*.

— Bravo! disei eū. Citesce-ne *La voalul cel negru*.

Vom se vedem dacă vecina mea va face vr'o mișcare său va dice vr'un evnent. În zadar însă; ea sta nemisată ca statua *Nopții de Michel Angelo* din biserică *Sant Laurentiu* de la Florența. S'ar fi putut dice și eū:

— De și dörme, dar trăesce;
— Deșteapt'o daca nu credi;
— Si ea își va vorbi.

cu deosebire că pe ea chiar daca ar fi dormit și a fi desceptat, tot n'ar fi vorbit, ci ar fi dis în gîndul său: imă este dulce a dormi, și încă mai dulce cānd nu au poesiile ca acelea ce voiesc se ne citescă companionul nostru.

sónă înaltă. Numați atâtă că nu era cine se-i aprindă chibritul și l-a aprinsu singură.

Tigara de la Livadia a căpătată drumul de fier de la Prutu și convențiunea rusu-română. Tigara de la Casarmă ce vrea se căstige?

* * *

Jurnalele opoziției s-au ridicat contra inscripțiunii dupe banii cei noui de argintu și de aur, dicând că este contra Constituției dă se pune „Carol I Domnul Române“ ci Domnul Românilor.

Noi credem că nu e drăptă acăstă combatere. Carol I este Domnul al României, eru nu al românilor. Si etă unu exemplu: Dacă cui-va i-ar veni gustu se dea România unei puteri care, o pote da, să se potea da și pe români!

CONFRATILORU DE LA DIARULU PRESA

Iubiti confrati,

Ați făcut-o fiartă cu combaterea ce faceti diarului Românilui, aproape de ceea ce elu a disu înainte de 16 Noembre, cândă a venită ai nostri la putere, de faptele Domnitorului.

Nu vedetă că dicând că Domnitorul atunci da mai jumătate din lista sea civilă pentru fapte bune și adă nu dă nici unu banu, combateți pe consilierii actuali și amici ai nostrii tutulor?

Nu vedetă că combătându acele dise, combateți chiar pe Domnitor, atâtă de iubiti românilor și în parte comercianților, mai cu séma că scimă toți că de la venirea ómenilor nostri la cárma statului, nu numă că nu l'am pusă se dea o para, dar amu propus și date, și apanage, și coronit?

Ce dracul! Vă credeamă mai intelligent! mai cu séma pe Dumneata, Domnule Duca de Macăi care ai aretată atâtă curagi pe cámputul luptei!

Cautați alte mijloace de combătut, căci cu acestea ați festelito-o.

E, care nu vrău se ne facemă de ocară, mă dore inima când vedu că faceti aşa borboate!

Primiți etc. etc. Ghimpel.

VICIURILE

Tu vei să fi ministru, se-ți facă avere mare
Prin pradă și de lege lovire și călcare
Să cărmuiescă cu bande, nepoți și favoriți,
Cu ómeni de partidă, de clică, cu bandiți!
Să dai în judecată pe cei ce nu' ti convin
Si să lași ca se prade pe toți cei care tînă
Cu tine, și cu banda — să căstigă judecată,
Din ordină, să dai viață prin triste nedreptăți,
Să ei în arendare moșii mari de la térră
Si să nu plătescă căsiul, din banii ce dău afară
La presă să te cânte, să ați tu partea ta
Si în secrete fonduri să poți a înota!
Contracte oneroase se facă tu cu jidani
Cu case dintr'o térră la care adă fugă banii;
Să vedă diao si nótpea la usă Senatori,
Venindu, cerându favoruri un cărdă de cerșetori,
Si să citeșcă adesea în foile vîndute
Dicându' că-ai talente, pudore și virtute.
Să scrii la Prefecture prin lazaroni armată
Prin fraudă din urme să scotă deputați
Pe cine vrea guvernul ca, duș în adunare,
Să nu blame ideia ce a-ți face stare,
Ducându mai cu osebire hoță cu care furați
Si care la abusuri cu, tine sunt legați.
Dorințele unice sunt că a nôstră avere
Să creșcă când noi suntem îci colo la putere.
Precum și oră ce credită, budgetul d'astădi lat
Să fie-alu-nostru. Un rege dice: eū suntu un Stat!

— Se citeșcă, dise poetul, dar să scăti mai din naintă că aceste poesii le-am făcut numai în duoă ore; și dacă va fi niscar-va greșeli de ortografiă și punctuația se le treceți cu vedere.

— Numați în duoă ore! Esclamați eū! cu tōte astea îmi pare că încă năfăcut destul în duoă ore. Dupe activitatea dumitale și dupe înlesnirea cu care compu în midlocul atâtă ómeni, aî si putut face două-decă. Dumnăta aî dat de minciună pe Béranger care dicea că cea mai prostă poesie l-a costat săse gile de lucru.

— Se înțelege că l'am lăsat pe jos. El nu avea imaginea mea. Uite acum, dupe ce vă voi eti voalul cel negru, am se fac o oda Principele Napoleon și se i-o dău mâine când se va întorce din București la Giurgiu.

— Prea bine! prea bine! diseră toți; dar citește-ne poesia.

El își sterse ochelarii, își drese glasul, își suflă nările și începu cu un ton declamator ca profesorele de declamație de la Conservator.

„La voul cel negru — mă uit eu plăcere

„Si alb mi se pare.“

Ho! ho! Se audi afară și deligența se opri. Junele intrerupse cetirea versurilor ca se întrebe causa oprirei.

— Suntem la Călugăreni, dise scolarul.

Toți se deteră jos veseli, mai cu seamă acei cărora le era fome, afară de poetă care da tutulor dracilor și birt și pe conductore că-i intrerupse cetirea celei mai frumosă poesiă ce făcuse în viață sea, și-i oprișe musa de pările rochii tocmai când era în minutul de a sbara în Parnas. Cu totă acăstă supărare însă, se

vei să-ai la al tēu ordină națională gardă, Armata și jandarmii, tărani și o bardă.
Dar care preță mai are mărire ea-astă stare?
De care adă se plâng celu slabu cum și celu mare?
Ce sympathie are în lume unu guvernă?
Ce nu ne ară da dreptatea de cătă ce ii asternă
Cei de care rogesee ori ce Societate;
Puterea se derâmă, născendu din nedreptate
Si nefindu pronată de cătă de blestemă.
Si rău desprețuită de ómeni curați.
Închipuescă-ți astă-felu ori cândă ară fi și unde
Vre unu guvernă și care la ce am dis respunde.
Să ală interese cu care ară topi
Totu ceia ce-unu ministru din pradă ară răpi,
Pe cei ce-ți recomandă să pu în funcțiune
Luându-parale, ele și tu ai pune
Si aî lăsa să prade, nepoți, veri și frați,
A loru chivernisélă îndată să le dată.
Principiul nici uă dată, și să provoci comploturi,
Si să facă împrumuturi bizarre cu mari loturi,
Să ducă pe Popa-Take smântan' astă regimă
La Cameră, și aceia ce la viciu se închină,
S'admire în figură-î regimul celu morală
Si misia promisă de timpul liberală.

* * *

Suntu multe viciuri care guvernul desonora
Si care în familiu virtuțile omoră,
Ce vestejescu natura cea mai bună ce-a fostă
Si patimelor rele, căduțe, le daă rostă.
Moștenitoru vicii de la Phanariotă
Ce voră ca să corupă, se schimbă 'n robă pe totă.
Cu săngele acesta streinu în națiune
S'a introdusă robie cumă și corupție!
Ori cumă se schimbă timpul acestu sâange stricată
Inconjură guvernul și rōde acestu Stată.
Ici unu 'n cărtă se stingă, nu carte de citită;
Ci jocu de cărtă și iată-lu căduțu și vestejitu.
Elu trece totă nótpea la cărtă, dintr'o hoție
Saă viciu prostu elu face în viață miserie
Căci e hoție jocul — idea-a o despăia,
Mijlocul ce se oferă flindu a îngela.
Ori în ce térră este spiritul mai necultă,
Nu rabdă de sciințe de-a se vorbi mai multă.
Cândă unul cere-o fată întrăbă d'are-avere,
Nu caracteră, morală, virtuții cum i se cere.
Primescă óspeti în casă s'amoră de femei,
Nici o morală, lege, nu mai observă ei.
De 'neredîtedă la unu deposite, le pradă.
Celu care dă parola, nu tine și te tradă.
Celdu ténărău se onoră se fie rătăcită,
Elu crede că-are spiritul celu ce e necinstitu.
Acesta simțimamente degradă ori ce nume
Si nimenea ventuze la creeră nu le pune.
Averi, prim prădi mărsave de căte ori se facă
Prin vicii desfrâname se perdă și se desfăcă.
Oh! dice unul ténărău. Eū amu acuma sborulă!
Voi fi ca Boerescu, voi fi ca Costaforulă
Suntu advacată și doctoră, ministru eū voi fi,
Să 'nvăță arta cea mare ce este a se-mări.
In lume între bine și rău este o certă
Si totu răul triomfă, la rău totul se iartă.
Fatalitate este! voi fi dară eū celu rău,
Căci voi să amu triumful, nu este Dumneadeu!
Facă trebură cu ministrii în contra conștiinței
Aicea este astă-dă totu meritul sciinței.
Inaintează cu fruntea coruptă și pătăță
Cu stima ce 'nconjoră și toți bine te cată.
Servită să fi și pradă! căci nu esci judecată,
Din contra 'n postu mai mare vei fi înaintată.
Vedeți ce se întâmplă risipă, călcări de lege
De favoriți, puternici, din totu ce se alege?
Sympathie de la lume și chiaru de la guvernă!
Vedeți la primărie cumă térră unu asternă.
Să laudă favoriți, ce-alătura de lege
Contractele le face, să-tunci vei înțelege.

Aflați ce-ău fostă 'nainte că n'aveau cu ce bea
Si pe la scări eī dioa la cei mari eī trecea.
Si astădă dintr'o leafă d'o mie leă pe lună
Aă milionă — apoă de stimă aă cunună.
De-i dice saă vei scrie în vr'unu jurnală plătită
Că e plin de onore astă mare favorită.
Te umple de favoruri, iți dă o funcțiune,
Te chiamă și la masă, te-adapă 'n vinuri bune,
Streine, și d'aicea începă a te urea,
Te ureci pe cătă tăi e voia, tu potă de a prăda.
Atunci plăte, mese și scumpele măncări,
Si vinuri, și amoruri, delire, desfătări.
Era unu timpă odată cândă la mitropolie
Costase biata térră unu grăj cu o chilie.
Unu milionă mai bine, și Edifice mari
Fătări în totu d'una pui 'ntru cei mai mari.
Grădina de grădină, palatul de palată,
Acetele rele încă acum năfăcătă.

Unu mare edificiu propusă să facă-aice
Totu pe cei cu fătarea se chiamă să ridice.
Când te servesci cu dănsii etsi o esceptiune,
Doctrina Popa-Take în practică se pune.
In aste dile d'aură, acestu regimă morală
Ce-aduse ministerul, morală și liberală.
Dară pe sistemă-acesta elu óre s'a 'ntărită?
Cândă din viciu mărire, puterea a cșită?
Totu este interesul, totu e corupție.
Doctrină ce omoră o tristă națiune.
Maă multă de jumătate budgetul mare-alu térră
E dată corupție precumă și desfrânařă.
Să facă să trăiască în lux pe săbariți,
Pe leneș, pe nepoți și aspri favoriți.
In mărfuri cumpărate cu prețuri fabuloase
In térrile streine, transacțiile oneroase.
Ce ținău să 'navuțescă unu mare partisană
Cu sufletul, cu corpul vîndută la unu tyrană.
Desătă 'nchipuire, căci sprijinul celu tare
Gouvernele ilu afă în legă și bună stare.
Ce atrage națiunea și viață dă la totă
Cu asfel de systemă ne face in idioți
Despoți ce punetă masca desătă a libertății
Dar s'a schimbătă systemul amară al nedreptății.
Ce-a returnată o mare și nobilă domnie?
Urmează, căci elă este în datine, urgie!

Nu pote fi o térră, o mare Dumneadeu?
Putere și mărire pe unde omu-i rău,
Unu individu se strică, familia se-abate,
Familia coruptă, tu peră, Societate?

A V I S U

In Tipografia Moretti aă esită de sub tipară unu volum de Poesie: AMORU SI PATRIA de I.C. Drăgescu. Acesta e prima carte românească tipărită în ITALIA. Cei ce dorescă a avea aceste dulci și melancolice inspirații poetice ale unu june romană se voră adresa d-lui Blasius Moretti Strada D'Angennes, Nr. 28 în Turin. Prețul pentru România austriatică 1, fior. 20. cr. — Pentru România liberă și cale-lalte țări române lei nouă 3, bani 25.

TEATRU NATIONALU

REPREZENTAȚIA ECSTRAORDINARE

MERCURI LA 25 MARTIE

Se va reprezenta pentru Beneficiul D-nei M. Pascaly, D-lorii C. Dimitriade și Pascaly.

CĂDEREA UNUI ÂNGERU

SAU D-NU JOAN DE MARANA

Preciul locurilor ca la operă.

Monumentele naționale snintu oglinda trecutului. Națiunea care n'are istoria sea și monumentele săle, n'are în ce se uita, casse pătă se se destepă în sufletul său gustul de fapte mari și virtuțe! Si de ce se nu ținemă că acăstă lipsă este, păna la unu punctă, cauza de suntem adă în gradul de decadență și de pirotelă în care ne aflăm. Dacă toți amu s-i cine amu fostă și ce putem fi, amu putea merge departe. Nicu o ginte nu este mai dispusă la fapte mari de priimitore, idei nobile și generoase ca ginta latină.

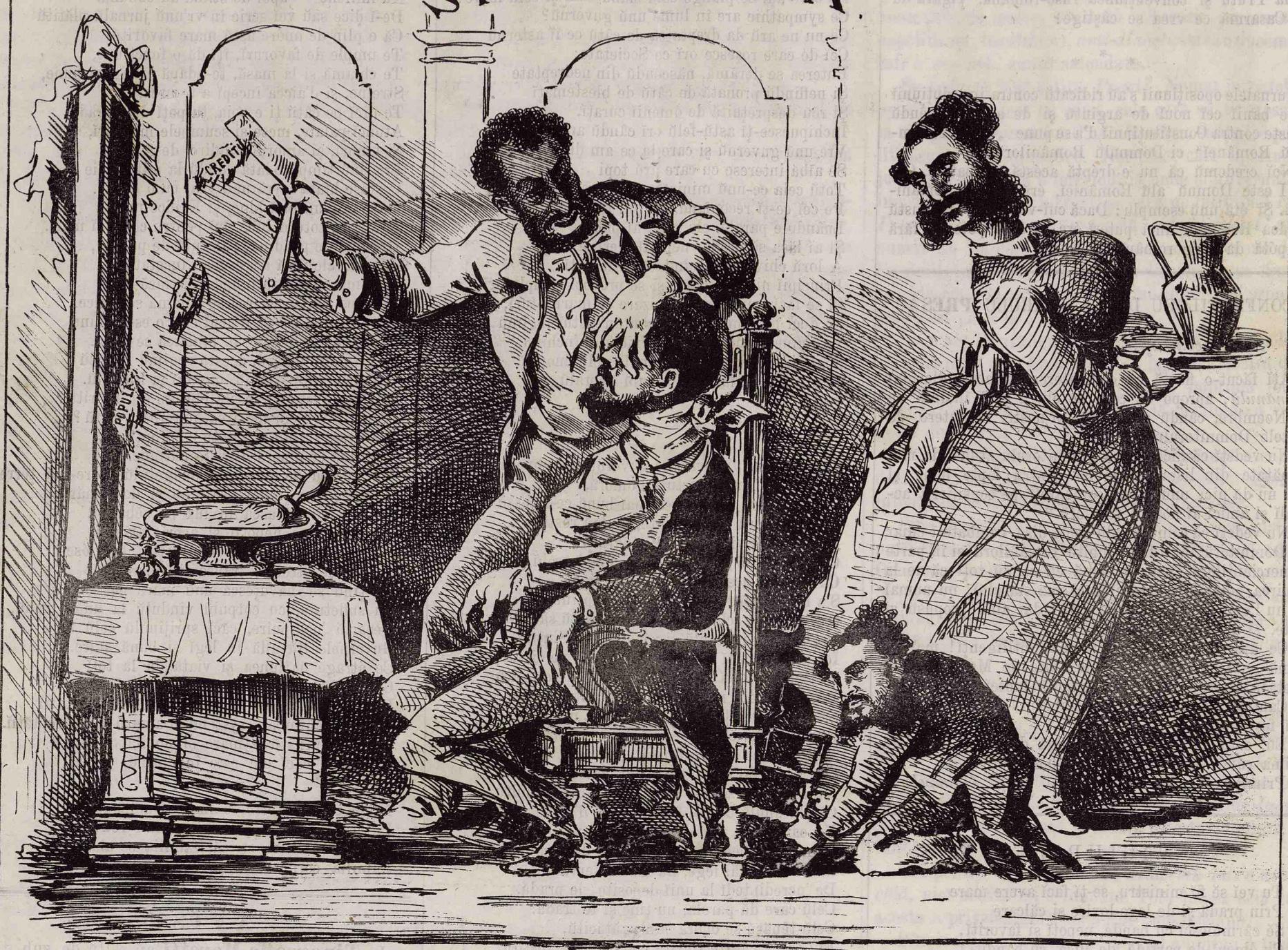
Locotenința Domnăscă de la 1848, dedese unu decret și deschise o lită de subscrieri pentru facerea unu asemenea monumentă, la Călugăreni; dar boerii chemându invasie în térră, unde trebuia se se înalte acelui moment, inemicii seculari ai românilor ișii înălțău stăgurile loru verdi. Locotenința a avută o ideiă românească; dar nu s'a facută datoria păna în sfîrșit. Cândă a sub-srisu cu 500 de galbeni, mai putea se mai pue 500 și cu data decretului se și comande monumentul, astă-felu că într'unu termen scurtă elu se fi gata și înălțată, păna cândă sub-screrile se se acopere. Atunci români, inspirați de acea imagină sănătă, adunânduse acolo în iunrul ei, aru fi făcută toți ceia ce aă făcută pompierii din délul Spirei.

Facevoru român adă, 1868, peste 20 de ani, ceia ce a începută Locotenința Domnăscă și n'a sfîrșit?

Acesta era cugetarea mea, privindu acea umbră de monument, cândă diligența se opri și conductorul mă invita se mă urcă.

(Va urma).

SITUATIUNEA

TÉRÁ TIȚĂ, SE JELESC
ELÜ SE RADE, SE GATESCÉ

În urma scaderii de 10 la sută
la functionari și militari.